

7.6.67, 98

יחסי ידי משנה מספר 1

מחוזקים בספלי תה אנגלי חזק, שהוכן להטפי המקלט על ידי מטי בהקיצנו ובשכנו ובכל רגעי ההפוגה - אנו ניגשים להוצאת יומן חיות החיים מתחת לאדמת קודם כל נספר על עצמנו:

התאספנו כאן אסף של אנשים שונים, כל אחד עם השבעון המיוחד לו. הנה יושבות דוריס ומטי כל היום ומתמסדת למשחקם תאחוב כל כך - הלא הוא ה"סקרבל". יש להדות לממשלת ישראל, שסוף סוף התחשבו כשי כיהן הנפשיים והקציבו להן יותר מאשר שעתיים בשבוע בשבת. תהי יזמת הממשלה טובה. לידן יושבת נטע ועוסקת ודאר כל היום, מחלקת תבילות, מברקים ומכתבים. עשו היא דואגת גם לחלוקת עהון - אם כי, כפי שאתם רואים, במהדורה מצומצמת. עוד מעט תקרא כאן גם את דע ותיהם של פרשנינו המדיניים והצבאיים למיניהם. אבל נניח להם עוד מעט קט ונמשיך בתיאורינו. שריטה הגשימה כנראה או מאויה משכבר הימים; להי ות הדרנית באחד מבתי תמלון הגדולים - היא מציעה והופכת מטות כל היום ואינה נואשת, כאשר מטה, שהוצעה זה עתה על ידה, צחפשת על ידי תושב בלתי מתחשב, שכל כוונתו לא היתה אלא לכלכלה טובה. מהתנועה החגיגה אלינו רחלה ובאמת התנועה כל היום, רצה לטלפון, העסיקה ילדים על ידי סיפורים ופיו-נוקים, עד שהתקנו נאו בנו במפקדה וסילקו אחת מהר מכאן לתל-אביב. שתי המורות שבמקלט נהנות מהופעה בסתר, אבל כלפי חוץ מאיימות על הילדים, שהם - עומדות להתחיל לקיים שעורים, אפילו אם יש לכל אחת מהן רק 4 תל-מידים אלאאאא. על מנת למנוע את בריחת המסכנים הללו, הוקמו במקומות איסטרטגיים במקלט - האחת שולטת מהקומה השלישית על בית השימוש (מקום המפלט והחוב של תלמידים) ואילו השנית תפשה עמדה בסמוך לבית למטה. וגם המורה למלאכה נמצאת אנו, כדי לדאוג להם לתעסוקה מלאה - אבל לעת עתה היא עוסקת בבישול והכנת הארוחות עבור כל הנמקים במקלטים. אמא שלה כבר הכינה בראשה כחכה שלמה, שתפרסם בעוון הגלסגובי העולמי ובה תתאר את עמדתנו ועמידתנו בימים טרופים אלה. למינה היום ימים טובים, במקום כ- 26 ילדים ²¹ פלה רק בשלשה ²¹ ומצאה עבודה זו הרבה יותר קלה (גם לא נא לצה לשטוף רצפות ולקפל ביטה). לענייני טכניקה ותאמל יש לנו מומחה מדופלם - אריאל בן יוסף, אשר המציא פטנטים להגברת השמיעה כטרנזיסטורים וכזה יירשט שמו בהיסטוריה, כי לא הפסדנו מהדורת חדשות כל שהיא. הוא העיף עין אבהית על הבחורות חסרות הישע, כשהפעילו אור על ידי סוללות ועוד.

סודרי הלילה מאשרים לקטנים כינינו את מוקשם - באופן חוקי לגמרי יכולים הם לישון עם אמותיהם: מרגלית, ארת, ועוד. יש חילוקי דעות בקשר לנחירות - יש הטוענים, כי זה מפריע ויש המתנגדים לדעה זו. רק לאיילת הקטנה לא אכפת הדבר והיא טרם התאוננה על סידורי המקלט אדיריו. כדי להכניס עניין בחיינו השקיים כל כך, אנו עורכים כל ערב דיונים על מקום הלינה, אשר מקבלים צורה של אספה כללית ויש ויכוח, שמתנהל לפי הקוים תבאים: שני ארוכים שורים לשני קצרים וחצי ולפי זה יש להשכיכם, למעלה בולעים פחות חול אבל נופלים יותר מהר, ראש מול ראש, רגלים מול ראש, רגליים מול רגליים והיתרותה של כל שיטה.

רק לדוריס וייט אין כל בעיות בקשר למקום הלינות ביום היא ערה,
כמוכן. הרי היא התובטח שלנו, ומיליה היא כוונת. דוד הסוג מבקר אמנם
וב ופוח, אך הוא מאחר לכל הארוחות - ואי לו משתו חוסבת כל הזמן, כי אנו
מחליים פחות מדי טוכריות לילינו המסכנימים.

והרי זה פוט פרשנינו המדיניים ותכאיים מכני המקום: "עלינו, להמשיך
במלחמה ה- הרי נודו לירדן המטה מטוסיים.... (מצוטט הרמט"ק דורוך נורת
אמריקאים) ונאצר לא יוכל לאמר לעמו, שהוא נישח". אתי אמר, שאנו מחלקים
על ידי היל האויר שלנו לאויב אתו גרפים של מנה דיין, נדב רוצה לדעת
בזמן ארוחת הערב, מהי סוף סוף נאכל ארוחת ערב, אדר טוחל לחוטמיים ומצריים
עליות וירידות רבות - למקלטים, דוד חושש מאד, כי הנזק שנגרם לדנותינו
על ידו האט יקפח פרנסתנו, אריאל מתענין מאד בגיאוגרפיה של המדח החיכוך
ומואוכו, שלמד על כך לפני שנה ולא השנה.
כתב חרץ מוסיף על הנעשה במקום: "בניגוד לשמועו רבות שנוכחו,
בשאר מפי ל "הבונים" על חילו על אף מדינות תוריה ולכן לא ירד מסדר
יומו של האספה הבאה, כפי שקיורו.
ועוד - החלטה של דוד שכי המקלט: מיום הנצוחן והלאה, כאשר נהפוך טוב
דרי מעלה, את נרשמים קולטם יביח אצל ג' ין לדיאטח וזן, או יטפס לנו תופרו
או רחבת הכברים.
ואחרון - אנו פובים לכל, כי יספקו לנו חמר גם על הנעשה אצלנו, כדי
שנת ל לפרסמו בין יחר דרי המטה.

XXXXXXXXXX

מקלט בית החי בוקוח הגיע הזמן הכאן

היום הראשון:
כולנו ירדנו למקלט, אבל פחדנו מאד. ההורים הרגיעו אותנו, התינוקות בכו,
האכילו אותם ואז הם היו שקטים. ולכנו ליטון צפיינות רבה מהעוררנו בטעו
4.00 בבקר, אמא אמא אאא אאא אאא אאא אאא אאא אאא אאא אאא אאא אאא
לבנות.
היום השני:
החשדנו בבקר יש עם 4.00, אבל אחר כך חתו ילו פגזים חזקים מאד. החשדנו
בכו כרג יל. אני מאד דאבה, כי אמא שלי (הלן) יצאה למסבות, כשהיא נקטה
המפקדה הציעה, שהיא תלך עם כובע פלדה. כאשר היא חזרה, היא ספרה לי, שהי
דאחה אויתן סוריי, אבל היא הביעה לחדר האוכל. יש עם 2.00 שלוו ארוננו
בזנות החופה.
היום השלישי:
לא היו דברים מעם ימים ביותר.

1111

אחרון לויין